

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,
judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Veaceslav în numele inculpatului Sevidov Stanislav Vladimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Sevidov Stanislav Vladimir, născut la 18.09.1985, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. N.M. Spătaru, 9/1, ap.1.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 10.01.2013 – 28.06.2013*
2. *Instanța de apel: 30.07.2013 – 30.10.2013*
3. *Instanța de recurs: 18.03.2014 – 21.05.2014.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 28 iunie 2013, Sevidov S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din 28 iunie 2013, cu includerea termenului aflării sub arest de la 05 octombrie 2012 pînă la 27 iunie 2013, inclusiv.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la 04 noiembrie 2012, aproximativ ora 22:30, Sevidov S., ca urmare a unui conflict cu tatăl său biologic Sevidov V., aflînd-se în apartamentul nr. 1, din blocul locativ 9/1, situat pe str. N. M. Spătaru, mun. Chișinău, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri ultimului cu pumnii și picioarele peste cap, față, corp, ulterior, îmbrîncindu-l pe scările de la intrare în blocul locativ nominalizat. Astfel, fiindu-i cauzate vătămări corporale grave, în urma cărora Sevidov V. a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cazacu V. în numele inculpatului Sevidov S., solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sevidov S. să

fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.146 CP. În temeiul art.90 CP să fie suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cauza dată, deoarece acestea în ansamblu confirmă săvârșirea infracțiunii de către Sevidov S. în stare de afect și acțiunile acestuia urmează să fie recalificate din art. 201/1 alin. (3) lit. a), c) în art. 146 Cod penal. Intenția de a-l lipsi de viață pe tatăl său Sevidov V. a apărut subit.

Menționează că, starea de afect la momentul săvârșirii infracțiunii se constată de instanța de judecată, dar nu de expertiza psihiatrico-psihologică, reieșind din motivul săvârșirii infracțiunii de inculpat și de starea inculpatului la momentul săvârșirii infracțiunii.

Afirmă faptul că, starea de ebrietate a inculpatului nu este confirmată de nici o probă pertinentă și concludentă, nu există nici un act al IMSP Dispensarului Republican de Narcologie în acest sens, nu s-au prelevat nici o probă de sînge sau urină, nu s-a efectuat nici o examinare medicală a inculpatului Sevidov S. pentru stabilirea stării de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de avocatul Cazacu V. în numele inculpatului Sevidov S., casată sentința Judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 28 iunie 2013, în partea aplicării pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Sevidov S. recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) CP i s-a stabilit pedeapsa 6 (șase) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat de la 30 octombrie 2013, cu includerea în acest termen a timpului deținerii sub arest preventiv de la 05 noiembrie 2012 pînă la 30 octombrie 2013.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, argumentele invocate de apelant în apelul său au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, obiectiv a analizat cumulul de probe prin prisma art.101 CPP, just concluzionînd vinovăția inculpatului Sevidov S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit.a),c) CP.

Temeiuri de recalificare a acțiunilor inculpatului Sevidov S. din art. 201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal în art. 146 CP RM n-au fost stabilite, deoarece prin declarațiile martorilor, raportului de expertiză psihiatrică legală nr.306 a-2013 nu s-a constatat starea de afect a inculpatului, acțiunile căruia au durat pe parcursul a 20 min., nefiind constatată starea emoțională – explozivă a inculpatului, stare ce ar fi fost urmată de modificări spontane ale activității psihice la inculpat, stare ce i-ar fi creat îngustarea conștiinței.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond a făcut o individualizare corectă, ținînd cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii și a stabilit pedeapsa cu închisoare, însă termenul de pedeapsă cu închisoare stabilit inculpatului nu corespunde criteriilor generale de individualizare a

pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, fiindcă la caz, nu s-a respectat proporționalitatea efectelor circumstanțelor atenuante și agravante stipulate în art. 78 Cod penal.

Menționează că, circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, indicată în rechizitoriu de organul de urmărire penală și în sentință de instanța de judecată, a fost inclusă eronat, fiindcă atât în fapta indicată în rechizitoriu, cât și în fapta descrisă în sentință nu este indicat, că Sevidov S. a comis infracțiunea în stare de ebrietate. Deci, instanța de fond a indicat această circumstanță fără a o constata în modul stabilit.

La stabilirea termenului de pedeapsă, instanța de apel a luat în considerație circumstanțele de fapt stabilite la judecarea cauzei, și anume, că inculpatul a comis infracțiunea, aflându-se în stare de tulburare organică de personalitate (conform raportului de expertiză psihiatrică legală nr.306 a-2013), precum și prezența circumstanțelor atenuante stabilite și a datelor despre persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, este fără antecedente penale, la întreținere are doi copii minori, se căiește în cele comise.

6. Decizia instanței de apel este atacată de avocatul Cazacu V. în numele inculpatului Sevidov S., solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Sevidov S. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.146 CP și în temeiul art.90 CP să fie suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului.

În motivarea recursului invocă aceleași motive ca și în cererea de apel.

Totodată, menționează că, și instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate și cercetate în cauza dată.

Consideră că, faptei săvârșite de către inculpatul Sevidov S. i s-a dat o încadrare juridică greșită în baza art.201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal, deoarece în acțiunile ultimului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.146 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) CPP, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Sevidov V., solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art.427 CPP.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) CPP, iar potrivit acestei norme, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect, se enunță și prevederile pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 30.10.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, potrivit căreia „... *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material*”.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul constată că, atît instanța de fond, cît și instanța de apel au conchis că, fapta a fost săvîrșită de inculpatul Sevidov S. și acțiunile lui au fost încadrate corect în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a), c) Cod penal – „*violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale, provocînd decesul victimei*”.

Infracțiunea prevăzută de art.201¹ Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii suferinței fizice, vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral.

Obiectul material al infracțiunii violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri cînd săvîrșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

Colegiul precizează că, în raport cu circumstanțele agravante indicate la alin.(2) și (3) art.201¹ Cod penal, făptuitorul manifestă intenție.

Dispoziția art.17 CP reproduce întocmai definiția intenției, ca formă a vinovăției. Intenția în norma penală citată este caracterizată sub aspectul manifestării ei în două modalități: a) intenția directă se manifestă în situația în care persoana își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, prevede urmările prejudiciabile ale acesteia și dorește survenirea acestor urmări; b) intenția indirectă se manifestă în situația în care persoana își dă seama de gradul prejudiciului faptei, prevede urmările ei prejudiciabile, nu dorește, însă admite în mod conștient survenirea acestor urmări.

Despre caracterul intenției făptuitorului, a fost directă sau indirectă, se constată analizînd circumstanțele faptice ale celor comise: obiectul vulnerabil folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență; intensitatea actelor

de violență; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul ante- și postagresional al făptuitorului etc.

Motivele infracțiunii pot fi diverse: răzbunare, gelozie, invidie, ură, interes material, motive huliganice, ură socială etc.

În speța dată, Sevidov S. intenționat i-a aplicat mai multe lovituri tatălui său Sevidov V., cu pumnii și picioarele peste cap, față, corp, ulterior, îmbrâncindu-l pe scările de la intrare în blocul locativ, cauzându-i vătămări grave a integrității corporale, în urma cărora Sevidov V. a decedat.

Referitor la argumentele invocate de recurent în recursul său, în ce privește recalificarea acțiunilor inculpatului Sevidov S. din art.201¹ alin. (3) lit. a), c) Cod penal în art.146 Cod penal – „*omorul săvârșit în stare de afect*”, Colegiul menționează că, au fost obiect de studiu, atât în instanța de fond, cât și în apel, care au descris fapta criminală constatată, probele pe care se întemeiază concluziile lor, motivându-și soluțiile adoptate privind calificarea corectă și lipsa temeiurilor de recalificare a acțiunilor inculpatului.

Colegiul reiterează că, noțiunea „starea de afect” este în același timp o noțiune psihologică, cât și o noțiune juridică. În sensul art.146 Cod penal, prin „starea de afect” se înțelege starea psihică ce se caracterizează printr-o emoție intensă, de scurtă durată (de la câteva secunde pînă la câteva minute), legată de activitatea instinctivă și de reflexele necondiționate. Este o stare care nu depășește limitele normalității, fiind însoțită de modificări spontane (dar nu și psihotice) ale activității psihice, în mod special observându-se îngustarea conștiinței. Este necesar de a adăuga că starea de afect apare în condițiile unei situații specifice, când făptuitorul, din cauza tensiunii emoționale puternice, este limitat în posibilitatea de a-și alege conduita. Starea de afect exprimă atitudinea subiectului infracțiunii nu în raport cu faptul săvârșirii de către el a infracțiunii, dar în raport cu comportamentul victimei, manifestat înainte de începerea infracțiunii.

Este esențial ca intenția de a lipsi de viață victima să apară în mod subit, adică într-un timp foarte scurt și pe neașteptate, în stare de afect, provocată de actele ilegale sau imorale ale victimei.

Caracterul neașteptat al apariției stării de afect presupune neprevăderea acesteia de către subiectul însuși. Procesul de apariție a acestei stări se caracterizează printr-un salt de felul său de la o emoție de intensitate redusă la o emoție de intensitate extremă. Caracterul neașteptat, neprevăzut, spontan al apariției stării de afect ține de esența stării în cauză.

Colegiul penal remarcă faptul că, instanțele ierarhic inferioare au constatat cu certitudine că, inițiatorul conflictului apărut la 04 noiembrie 2012 între Sevidov S. și Sevidov V., a fost anume inculpatul Sevidov S., care a intrat în odaia victimei, numindu-l cu cuvinte necenzurate, și nicidecum victima, Sevidov V..

Starea de nervozitate a inculpatului, la acel moment, nu poate fi calificată ca stare de afect, deoarece nu a fost urmată de modificări spontane ale activității psihice ce i-ar fi creat îngustarea conștiinței.

Or, inculpatul a acționat cu discernământ, confirmat prin raportul de expertiză psihiatrică legală nr.306 a- 2013.

Versiunea inculpatului, precum că, tatăl lui l-a provocat la ceartă, a fost apreciată critic, deoarece martorii au declarat că, nu au auzit careva insulte grave sau să fie aplicate lovituri de către victima, Sevidov V., inculpatului.

Instanța de recurs reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.12) CPP, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Cazacu V. în numele inculpatului Sevidov S. se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Veaceslav în numele inculpatului Sevidov Stanislav Vladimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Sevidov Stanislav Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **12 iunie 2014**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco